

Блъвамъ *гл. бл.* **Блъвна** *гл. св.* **Блыкамъ** *гл. учаш.* Испытываю тошноту, изрыгаю: Едно отъ найпжрвите дѣйствія, които произвежда пушекътъ на човѣкътъ, е опианение то или замедиваніето и блъвание. *З. 15.* Азъ стрѣляхъ моего коніе срѣщо гърдитъ му, и го накарахъ да блъва, при издѣхваніето си, потокъ отъ черна кръвъ. *Т. 16.* Подземни. огневе които блъва гората Етна. *Т. 204.* Пламакътъ срѣдъ гстій дымъ блъвна. *Ж. 187.* На послѣ земе да блыка лава изъ кратера на горѣ. *Л. Д. 1873 г. 68. Ср. сл. блювамъ.*

Блъванъ. *См. сл. булванъ.*

Блъвочниятъ коренъ—рвотный коренъ: Блъвочниятъ коренъ произвежда расположеніе на сѣрдия.

Блъвочъ *с. м.* рвота: Въ материнте (въ блъвочътъ) или въ испражненцита докторе несамо могле да откриятъ до сега нищо. *З. 56.*

Българинъ **Българи(е)** *мн.* **Българче** **Българчета** *ум.*—**Болгаринъ.** **Българка** **Болгарка:** Кога ми мома порасте, Тогази щѣ ѣ ожени. За баш-болѣрин Българинъ Да ѣ търговецъ, като менъ, Петранка на доген да стой. *D. 51, 25—29.* Не ти ѣ момата маненка, Та либи Турци Българи. *ib. 31—32.* Както се виѣ тѣзъ зѣма Тѣй да се виѣатъ за Рада, за Рада Турци Българи. *ib. 8. 44—46.* Питай Стояне мами си, Дали ще канѣтъ да стани, Ти ми си чисто Българче, Пакъ азъ самъ клета Чифутка. *M. 76.* Чифутче става Българче, Въ черкова щѣ го прикрастимъ. *ib. Н ѣ изваѣе на Ёсно сѣнце, Дуръ ѣ (Еюпка) сторіе бѣла Бугарка. ib. 79.* Кога додохъ въ Влашка-та зѣма Турци избиха млади Българи. *ib. 87.* Гино премладо Българче *ib. 95.* Кротко ми играѣ, ой Бугарину! *ib. 150.* Велико дубльберъ Бугарко, Велико една на мама. *ib. 556.* Люблю, бѣла Бугарко! Аль сакашъ вино ракіа? *ib. 415.* Скарале сѣ, скарале Три девойки убави На едного юнака, На сирака Стояна—Привикала Влаина: „Ела, ела Гъркино! Удаѣмѣ юнака“. Привикала Гъркини: „Ела, ела Бугарке! Удаѣмѣ юнака“. Сѣ загнала Бугарка, Чукнало го, плюснала На свой бѣли рамена, Носила го, носила Изъ край бѣло Дунава. *ib. 431.* Мошне ми сѣ мили Бугарски-те моми. *ib. 474.* Три девойки Бугарки: Една-та ми везеше, Втора-та ми предеше, Трека (*вин. п.*) майка караше. *ib. 504.* Болгарски-те цареви *см. подъ сл. пандзурли и влъчѣа* *ма М. р. 527.* Гръкъ кога ся роди, най напърѣдъ рече чирозъ; а Българинъ-тъ—коприва. За това Гръкъ-тъ ѣ мръшавъ и блѣденъ, а Българинъ-тъ—червенъ, кравенъ и едаръ. *Ч. 144.* Бугарка робиня (*ср. подъ сл. припкамъ*). *Ч. 286—287.* Тизе не си за бугарка, Но си тизи за ханѣма. за ханѣма, за менека. *ib. 349.* Троица Турци минаха И деветъ були